

D 24/97

Polismyndigheten i X län har till Revisorsnämnden (RN) inkommit med en anmälan avseende godkände revisorn A-sons insatser som vald revisor i ett aktiebolag. Polismyndighetens granskning omfattar räkenskapsåren 1986-1994.

Av polismyndighetens utredning framgår att bolagets kassaansvarige under en tid av 16 år har förskingrat sammanlagt ca. sex miljoner kronor. Genom att underlåta att bokföra belopp som den kassaansvarige löst ut på bolagets avier i bank och checkar har medel kunnat frigöras. För att nedbringa det bokföringsmässiga underskottet på checkkontot har vid varje bokslutstidpunkt manipulationer skett av bolagets bokföring. Dessa åtgärder har vidtagits för att få bolagets verkliga kassa och checkräkning att överensstämma med bokförda värden. Bolaget, som utgjort moderbolag i en koncern, har under åren 1993 och 1994 haft en omsättning som uppgått till ca 74 mkr respektive ca 102 mkr.

A-son har yttrat sig och anför att han bedömde att den interna kontrollen i bolaget omöjliggjorde direkta stölder av bolagets penningmedel. Innehavaren av kassatjänsten hade inte heller teckningsrätt för bolagets bankmedel. Vid varje bokslutstillfälle presenterades avstämningar av bolagets likvida medel som på ett trovärdigt och, enligt A-sons bedömning, korrekt sätt visade att behållningarna enligt bankens uppgifter överensstämde med bolagets bokföring. Innehavaren av kassatjänsten hade arbetat på företaget sedan slutet av 1960-talet. Såväl medarbetare, styrelse som bolagsägare hade orubbat förtroende för kassörskan. Mot bakgrund av samtliga dessa faktorer fann A-son vid sin riskbedömning inte något som kunde tyda på att oegentligheter förekommit. De åtgärder som vidtogs för att dölja uttagen ur kassan var mycket medvetna och förslagna.

RN gör följande bedömning.

Revisorn skall i sin granskning av redovisningen och den interna kontrollen bedöma risken för oegentligheter som kan vara sådana att de påverkar bolagets ställning och resultat samt ansvarsfrihet för förvaltningen. Redovisningsmaterialet granskas genom stickprov och oegentligheter kan därför förekomma utan att revisorn haft en rimlig möjlighet att upptäcka dem.

RN har tagit del av A-sons arbetsdokumentation för räkenskapsåren 1993 och 1994. Denna har utformats omsorgsfullt och lättöverskådligt. Granskningens omfattning samt A-sons bedömningar och slutsatser framgår klart. Såvitt kan utläsas av dokumentationen och vad A-son anför i yttranden till RN har A-son haft grund för sin riskbedömning. Det framgår inte heller att A-son vid sin granskning fått några indikationer på ofullkomligheter i bolagets rutiner eller redovisning som borde föranlett honom att fördjupa sin granskning ytterligare. RN finner sammanfattningsvis inte skäl att meddela A-son disciplinär påföljd med anledning av det sätt på vilket han fullgjort sitt revisionsuppdrag under de år RN granskat.

Ärendet avskrivs.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Siv Björs, Anne-Charlotte Eggwertz, Jan-Erik Moreau, Eva-Britt Nordhall, Per Thorell, Lars Wenne och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell samt avdelningsdirektörerna Carina Bergman Marcus och Åsa Arffman. Föredragande har varit Åsa Arffman.